

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.09.1980, sp. zn. 9 Co 112/80, ECLI:CZ:NS:1980:9.CO.112.1980.1

Číslo: 48/1982

Právní věta: Podle ustanovení § 14 vyhlášky č. 128/1975 Sb. (ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb.) se posuzují hrubé výděvky pracovníka za celou dobu, za niž se zjišťuje průměrný měsíční výdělek (§ 14 odst. 2 zákona č. 121/1975 Sb.), a nerozlišuje se, zda část tohoto období spadá do doby před účinností zákona č. 121/1975 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.09.1980

Spisová značka: 9 Co 112/80

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 14 128/1975 Sb. § 14

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1982 sb. rozh.

Podle ustanovení § 14 vyhlášky č. 128/1975 Sb. (ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb.) se posuzují hrubé výděvky pracovníka za celou dobu, za niž se zjišťuje průměrný měsíční výdělek (§ 14 odst. 2 zákona č. 121/1975 Sb.), a nerozlišuje se, zda část tohoto období spadá do doby před účinností zákona č. 121/1975 Sb.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 30. 9. 1980, [9 Co 112/80](#))

Úřad důchodového zabezpečení v Praze svým rozhodnutím přiznal navrhovateli plný starobní důchod od 20. 12. 1978 v částce 1726,- Kčs měsíčně, vypočtený z průměrného měsíčního výdělku 2575,- Kčs stanoveného za roky 1973 až 1977 a za 42 roků zaměstnání. Dalším rozhodnutím byl navrhovateli přiznán od

4. 12. 1979 plný starobní důchod částkou 1692,- Kčs a zvýšení 30,- Kčs měsíčně podle zákonného opatření č. 76/1979 Sb., přičemž Úřad důchodového zabezpečení vycházel ze stejných předpokladů jako v předchozím rozhodnutí až na průměrný měsíční výdělek, který za stejné období činí 2524,- Kčs.

V opravném prostředku proti druhému z uváděných rozhodnutí navrhovatel namítal, že průměrný měsíční výdělek v prvním uvedeném rozhodnutí byl zjištěn správně, protože odpovídá příjmům navrhovatele, jež mu byly vyplaceny v rozhodných letech pro přiznání důchodu.

Krajský soud v Ostravě nevyhověl opravnému prostředku navrhovatele a rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení potvrdil. Vyslovil právní názor, že při výpočtu průměrné měsíční pracovní odměny za roky 1973 až 1975 nelze přihlížet k prémii 9723,- Kčs za rok 1972, vyplacené v r. 1973, protože vyhláška č. 104/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů (týkající se navrhovatele jako družstevního rolníka) neobsahovala ustanovení obdobné ustanovení § 13 odst. 4 vyhlášky č. 102/1964 Sb., podle něhož se premie a podíly na hospodářských výsledcích počítají do toho roku, v němž byly vyplaceny, bez ohledu na to, za kterou dobu byly vyplaceny. Vzhledem k tomu, že se od 1. 1. 1976 podle ustanovení zákona č. 121/1975 Sb. i družstevním rolníkům započítávají premie a podíly na hospodářských výsledcích v tom roce, v němž byly vyplaceny, bylo třeba premii 1485,- Kčs za rok 1975, vyplacenou v roce 1976, započítat vedle roku 1975 ještě v roce 1976.

Nejvyšší soud ČSR změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil.

Z odůvodnění:

V projednávané věci vznikl nárok na plný starobní důchod navrhovateli za účinnosti právních předpisů platných pro důchodové zabezpečení od

1. 1. 1976. Bylo proto třeba důchod navrhovatele přiznat podle těchto předpisů.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) bod 1 vyhlášky číslo 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon č. 121/1975 Sb. o sociálním zabezpečení, se premie a podíly na hospodářských výsledcích započítávají v tom roce, v němž byly vyplaceny. Pro zjišťování průměrného měsíčního výdělku podle ustanovení § 14 zákona č. 121/1975 Sb. se uvedené ustanovení vyhlášky vztahuje jednotně na celou dobu, za něž se zjišťují výdělky (jejichž jednotlivé složky jsou uvedeny v § 14 vyhlášky č. 128/1975 Sb.) a nelze činit rozdíl mezi obdobím od

1. 1. 1976 a před ním. Jinak by došlo k situaci, že některé příjmy by se hodnotily dvakrát, popřípadě by se do rozhodného období vůbec nezahrnuly.

Soud prvního stupně ovšem učinil ve věci správná skutková zjištění, která vyplynula již z přílohy k evidenčnímu listu navrhovatele a z výpovědi svědka J. O. Odvolací soud proto změnil usnesení soudu prvního stupně, který rozhodl nesprávně, ačkoli správně zjistil skutkový stav, a to tak, že opravným prostředkem napadené rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil (§ 220 odst. 1 o. s. ř.). Navrhovateli bude doplacen a nadále mu bude vyplácen plný starobní důchod ve výši stanovené původním rozhodnutím ze 7. 12. 1978 ovšem s přihlédnutím ke zvýšení podle zákonného opatření č. 76/1979 Sb.